

Bet. o. Lovf. om Forsvarsvæsenets Fremme.

flattes, og derved Tilbageveien gennem vore Farvande lufkes, saafremt det ikke har sikret sig derimod ved tide at have taget dem i Besiddelse.

Enhver kjender Ruslands Planer under Forudsætning af en Krig med England. Det er bekendt nok, at England ikke kan søde sig selv, men maa leve af Tilførsel over Havet, og med dette for Die anskaffede Rusland sig, dengang det for nogle Aar siden ventede at komme i Krig med England, nogle pandsrede Krydsere og et stort Antal hurtige Océandampere, bestemte til at gjøre den engelske Handel Afbræk paa Verdenshavene og til at tilintetgjøre dets Kuldepoter, som findes spredte hele Jorden over, meget ofte paa ubesættede Punkter. Det var den fra den amerikanste Krig bekendte „Alabama“, som tjente Russerne til Forbillede, og naar man erindrer, i hvilken Udstrækning det lykkedes dette og et Par tilsvarende Skibe at bringe Forstyrrelse i Nordstaternes Handel, vil man let forstaa, at England meget ængstes ved Tanken om denne Kampmaade og derfor vil gjøre sit Bedste for at stærke sine Handelsveie. Dertil kommer, at Russernes Sømagt i en betænkkelig Grad voxer i de østasiatiske Farvande, hvor England har saa vigtige Interesser, at det maa sørge for at holde Rusland Stangen. England kan ikke blotte sig i Middelhavet og endnu mindre i det sorte Hav og tilstødende Farvande. De sædvanlige Stationer i Syd- og Nordamerika kræve ogsaa Pandferskibe, og naar hertil kommer, at fire til fem Skibe næsten altid ligge under Reparation, og at det ikke godt kan tentes, at England selvstændig skulde blotte sine egne Kyster, kommer man til det Resultat, at selv en Sømagt som Englands under urolige europæiske Forhold meget vanskelig vil kunne sende mere end henved femten Pandferskibe til vore Farvande. Da England under de sidste Forvillinger med Rusland forberedte sig paa at optræde i Østersøen, talte den Styrke, som var bestemt dertil, endog kun tretten Skibe. Dette kan tjene til Bevis paa, at man ikke kan indskrænke sig til at kaste et Blik paa de andre Magters Flaadelister, naar man vil danne sig et Skøn om, hvilken Styrke de kunne raade over til et Angreb imod os, idet deres Stormagtsstilling i høiere eller ringere Grad lægger Beslag paa en hel Del af de paa Listen opførte Skibe. For ingen Magt gjælder dette saameget som for England, og deri ligger det, at en langt svagere maritim Magt som Lybsland under enkelte Forhold vil kunne blive istand til, om ikke ret mange Aar, at anvende næsten ligesaa stor en Styrke som England til et Angreb imod os.

Overfor et mod Søsiden befæstet Kjøbenhavn vil selv en kraftigere Flaadestyrke end den her antydede ikke kunne opnaa noget afgjørende Resultat, og Tanken om at tvinge os til Østergivenhed ved et Bombardement fra Søsiden maa derfor opgives. Derimod vil en Modstander med den

nævnte Styrke utvivlsomt kunne fikke sig Besiddelsen af Storebelt, saafremt vi ikke der have en Flaadestation, idet Hæren med sin under de gjorte Forhold ringe Styrke ikke vil være istand til at forhindre ham i at bemægtige sig de Der, der begrænsede Agersøfjunden, og i derigennem at faae fast Fod paa Kysten langs Sundet og endel af de tilstødende Farvande. Men, ere vi istand til at havde Besiddelsen af Agersøfjunden og Smaalandsfarvandet, vil det blive saa farligt for Fjenden at opholde sig i Beltet om Natten, at han end ikke vil formaa at afbryde Samkvæmmet med de øvrige Landsdele. At dette Samkvæm vil have sin store Betydning især overfor en Fjende, der trænger frem i Sjælland og eventuelt gaar over paa Fyn, vil ikke kunne bestrides. Modstanderen vil allsaa ikke, naar vi have Fodsætte i Beltet, her kunne naae noget afgjørende Resultat ved Hjælp af sin Flaade alene, og han maa derfor, hvis han vil tvinge os, bemægtige sig Sjælland ved en Landgangsexpedition.

Flaadens Gøne til eventuelt at optræde offensivt faar derved for Forsvaret i dets Helhed en overveieende Betydning, og overfor en Landgangs-expedition er denne Gøne Betingelsen for, at Sværnet skal kunne løse sin Opgave. En Flaadestyrke, der kun egner sig til at medvirke ved det egentlige Stationsforsvar, til at vanskeliggjøre Fjenden hans Ophold i Sundet og Beltet, vil, som anført, kunne bidrage til, at han ikke faar fast Fod paa Søen noget af Stederne, men synderlig videre gaar dens Gøne ikke — det er kun ved Hjælp af en Flaadestyrke, som i det kritiske Dieblis tør vove en Dyst uden at være støttet af Forterne, at man kan forhindre den fjendelige Transportflaade i at gaa igjennem Beltet og Sundet; altsaa vil Posteringen i Sund og Belt af Skibe, der ere kraftige og talrige nok til at bryde igjennem Fjendens konvoierende Styrke for at kaste sig ind i hans Transportflaade, medføre den store Fordel, at en Landgangs-expedition, der kommer nordfra, maa opgives enhver Tank om at foretage sin Landsætning søndenfor Beltet og Sundet, ligesom en Landgangs-expedition, der kommer sydfra, ikke vil kunne landsætte nordenfor disse Farvande. Kjøbenhavns Befæstning mod Søsiden i Forbindelse med Sikringen af Agersøfjunden og Flaadens Udvikling i Retning af Kampskibe vil altsaa medføre den betydelige Fordel, at den Kyststrækning, som er udsat for Landgangs-expeditionsangreb, meget begrænses, hvorved det selvsjælgelig lettes betydelig for Hæren at træffe sine Dispositioner til betids at give Møde paa Landgangsstedet. Med den Udvikling af Flaaden, som er bragt i Forslag, vil overfor den antydede Angrebsstyrke og under Forudsætning af, at alle vore Kampskibe ere disponible, en stor Del af Sjællands Kyst kunne anses som sikret mod Landgangs-forsøg; men der vil kunne paavises Kyststafnit, hvor det stiller sig utvivlsomt, om